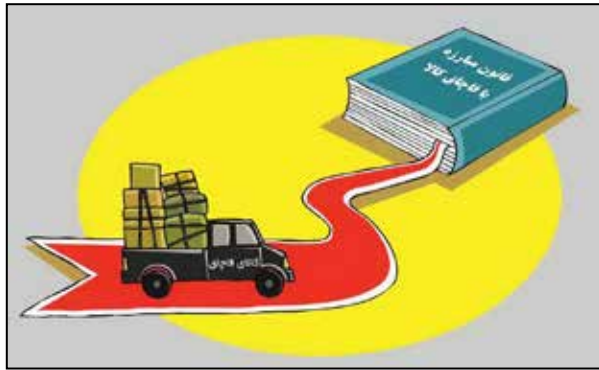

"مصرف کالای ایرانی، ضامن اشتغال فرزندانمان"

و چالش های پیش رو

موج عظیم اجتماعی، فضای مناسبی را برای آشتی نسل سوم و چهارم انقلاب به خصوص زنان و جوانان با محصولات قابل عرضه داخلی در شبکه های توزیع در سراسر کشور بوجود آورد. اقدام خودجوش و هوشمندانه اتحادیه کفاشان تبریز در خصوص نصب تابلو "با افتخار فقط اجناس ایرانی می فروشیم" و در ادامه کمپین اتحادیه کفش ماشینی تهران با شعار "کفش فاخر ایرانی، شایسته هر ایرانی" و کمپین "ایرانی ام، ایرانی می خرم" اتحادیه کفاشان اصفهان و نصب تابلو "برای حمایت از تولید ملی در این فروشگاه با افتخار کفش ایرانی عرضه می گردد" بر سردر فروشگاههای این شهر و کمپین اتحادیه کفش مشهد "تولید ایرانی اشتغال پایدار و شادابی و امنیت" و اتحادیه کفاشان قم "با افتخار اجناس ایرانی می فروشیم"، و متعاقب آن درخواست "جامعه" از ریاست محترم اتاق اصناف ایران مبنی بر اینکه ضمن حمایت از اقدام خدا پسندانه و خودجوش اتحادیه تبریز به مسئولین کلیه اتحادیه های کفش سراسر کشور توصیه نمایند در راستای حمایت از اقتصاد مقاومتی، کمپین اتحادیه کفاشان تبریز را در شبکه فروشگاههای شهر خود عملیاتی نمایند، منجر به استقبال نسبی مردم ایران از انتخاب تولیدات ایرانی در فروش اسفند ماه سال گذشته گردید. با توجه به نام گذاری سال جدید توسط مقام معظم رهبری مبنی بر "اقتصاد مقاومتی، تولید و اشتغال" و تاکید ایشان در سخنرانی نوروز مشهد مقدس بر الزامات رونق گرفتن تولیدات داخلی همراه با تشریح آثار و فواید مهم رونق گرفتن

"جامعه صنعت کفش ایران" به عنوان تشکل صنعتی در بیست و پنج سال فعالیت حرفه ای - تشکلی و در چارچوب اهداف خود همواره در جهت حساس کردن مسئولین اقتصادی، بازرگانی و صنعتی کشور نسبت به اهمیت و جایگاه زنجیره ارزش چرم، کفش و صنایع وابسته در توسعه اشتغال پایدار اقتصاد ایران از هیچ کوششی دریغ نکرده است. شهریور سال ۱۳۹۵ "با ارائه" طرح جامع مبارزه با قاچاق کفش "همراه با ۴۷ راه کار از جمله پیشنهاد" جریان سازی اجتماعی و فرهنگی جهت حمایت رسانه ای و تبلیغاتی از کمپین های "ایرانی می پوشم" و "مصرف کالای ایرانی، ضامن اشتغال فرزندانمان" را تقدیم وزارت صنعت، معدن و تجارت نمود و در حال حاضر نیز این طرح پیشنهادی پس از بررسی های کارشناسی توسط کلیه ذینفعان و کارشناسان دفتر معاونت اقتصادی و بازرگانی وزارت صمت به ریاست ستاد مرکزی مبارزه با قاچاق کالا و ارز به عنوان یکی از روسای کمیسیون های مرتبط با ستاد فرماندهی اقتصاد مقاومتی جهت تصویب و الحاق به طرح جامع مبارزه با قاچاق کالای نساجی و پوشاک و تبدیل شدن به برنامه اقدام و عمل ارجاع شده است. بعد از حادثه غمبار ساختمان پلاسکو و بیکاری حدود ۴۰۰۰ نفر از شاغلین این ساختمان، موج جدید بیداری و تبلیغاتی در شبکه های اجتماعی برای خرید کفش و پوشاک ایرانی راه اندازی شد و کم کم این اقدام خداپسندانه و خود جوش به یک موج در بین مردم و مسئولین و تشکل های مربوطه تبدیل گردید. این

دارند، چه اصراری بر بگير و ببند واحد های شناسنامه دار که نقش موثری در افزایش اشتغال و تولید ایفا می نمایند، دارند؟ چرا تسهیلات لازم برای مجوز فعالیت واحد های کوچک که اتفاقاً در این صنعت نقش بسیار خوب و موثری در افزایش تنوع تولید و اشتغال و کاهش قیمت تمام شده دارند و از نظر مالی متاسفانه با فشار روبرو هستند، داده نمی شود؟ آیا در سالهای اخیر صدای دلسوزانه و مخلصانه اصحاب صنعت را در باره حجم عظیم قاچاق تا حدود ۷۰ و ۸۰ برابر آمارهای رسمی گمرگ نشنیدند؟ و اگر شنیدند در قبال آن چه اقدام عملی انجام دادند؟ آیا نمی دانند تا زمانیکه شرایط بازی برای تولید کننده داخلی همانند مشابه خارجی نشده باشد، نباید به بهانه نزدیکی به تجارت جهانی به آنها در بازار داخل امتیاز داد؟ آیا نمی دانند که وقتی تولید کننده داخلی قیمت مواد اولیه خود را در بورس کالا با بیشترین قیمت رقابتی نسبت به نرخ پایه (یا همان نزدیک به نرخ جهانی) تهیه می کند، در بازار های هدف از رقیب خارجی عقب می ماند؟ آیا نمی دانند که توزیع قطره چکانی و یا عدم عرضه مواد اولیه توسط برخی پتروشیمی ها باعث بهم ریختن تولیدی های داخل و در ادامه از بین رفتن آنها از یک طرف و عدم تحویل به موقع تعهدات صادراتی می گردد؟ به راستی چرا در قبال توزیع قطره چکانی برخی پتروشیمی ها که عوارض آن متوجه کاهش تولید و ریزش اشتغال موجود است ایستادگی نمی کنند؟

تولید ملی توسط ایشان" مسئولیت تاریخی دوچندانی را متوجه مسئولین و اصحاب صنعت و مردم برای تحقق شعار "اقتصاد مقاومتی، تولید و اشتغال" فراهم نموده است. حال این سوال و سوالات زیر مطرح می شود که چرا در سالهای گذشته و علیرغم نام گذاری رهبری برای هر سال در حوزه اقتصاد و تاکید ایشان بر اقتصاد مقاومتی به عنوان راه کار نجات اقتصاد ایران، مسئولین اقتصادی، بازرگانی و صنعتی دولت های مختلف علیرغم تلاش هاو زحمات زیادی که انجام دادند، نتوانستند موانع تولید را از سر راه تولید کنندگان و کارآفرینان داخلی بردارند؟ و چرا هم چنان با مشکلی به نام بالا بودن قیمت تمام شده محصولات داخلی در مقایسه با مشابه خارجی آن روبرو هستیم؟ **آیا مسئولین صنعتی و اقتصادی و بازرگانی کشور برای آسیب شناسی و رفع موانع تولید تا چه اندازه به نظرات دلسوزانه تشکل ها و نخبگان و اصحاب صنعت توجه می کنند؟ آیا به هشدار های آنها در زمان خودش توجه کردند؟** آیا می دانند که تصمیمات غیر کارشناسی آنها هزینه های سنگینی را متوجه صنعت و افزایش قیمت تمام شده می کند؟ **آیا می دانند که سهم این نوع تصمیم گیری ها در افزایش قیمت تمام شده محصولات داخلی بیشتر از سهم عوامل مستقیم تولید است؟** آیا هشدار هایی که در ارتباط با تاثیرات منفی اجرای ناقص قانون مترقی مالیات بر ارزش افزوده به عنوان یکی از مهمترین عوامل زمین گیر شدن تولیدات داخلی کشور یاد می شود را شنیدند؟

و در قبال این شنیدن ها چه واکنشی را از خود نشان دادند؟ حالی که خود این بزرگواران آگاهی کامل از نبود و ضعف زیر ساخت های لازم در حلقه پایانی زنجیره مالیات بر ارزش افزوده

چرا در حالی که مسئولین ما می دانند که کمبود نقدینگی یکی از چالش های اصلی واحد های تولیدی است ، ولی در بورس کالا به دلیل اعمال برخی سیاست های فروش سلف ، نقدینگی برخی از واحد های تولیدی زنجیره ارزش تولید کفش معادل دو ماه یعنی حدود ۲۵ میلیارد تومان در هر دوره دو ماهه سپرده نزد شرکت پتروشیمی حبس می شود ؟ آیا تولید کننده ای که در داخل انبار شرکت خود محصول دارد و آمادگی فروش با فاکتور رسمی را هم دارد و پشت درب کارخانه نیز مشتری برای آن محصول وجود دارد که حاضر به دریافت فاکتور رسمی نمی باشد ، چگونه می تواند به فعالیت قانونی خود ادامه دهد ؟ آیا نمی دانند شرایط جامعه ایران و ویژگی های خاص واحد های تولیدی صنعت کفش کشور که عموماً خرد و کوچک و متوسط هستند برای اجرای این قانون مترقی همانند کشورهای اروپایی آماده نمی باشند ؟ و با سیستم های فشاری کاری از پیش نمی رود ؟ شاید اخذ جریمه در فاز اول به نفع سازمان مالیاتی باشد ، ولی در فاز بعدی دارایی با سرزمین سوخته

و بدون مودی مالیاتی روبرو خواهد شد!؟ آیا ستادی برای شناسایی عوامل بالا بودن قیمت تمام شده و رفع سریع موانع تولید در کشور ایجاد شده است ؟ آیا ترخیص ماده اولیه یک واحد تولیدی که سالها مبادرت به واردات این ماده اولیه کرده است حدود یک ماه باید طول بکشد به افزایش قیمت تمام شده کمک نمی کند ؟ و چه کسی باید به داد تولید کننده برسد ؟ آیا بانک ها وقتی برای گشایش اعتبار از واحد تولیدی سپرده طلب می کنند ، این به افزایش قیمت تمام شده و افزایش نرخ تسهیلات از بانک منجر نمی شود ؟ آیا هزینه حبس نقدینگی واحد تولیدی صادراتی به دلیل عدم استرداد به موقع مالیات و عوارض ارزش افزوده صادر کننده ، به افزایش قیمت تمام شده منجر نمی شود ؟ چه کسی پاسخ گوی جایگزین شدن تدریجی پاکستان و ترکیه در بازار کفش افغانستان و عراق به جای ایران می باشد ؟ و چه کسی مسئول از دست دادن بازار صادراتی چکمه ایران به بازار افغانستان است ؟ چه کسی پاسخ گوی افزایش قیمت تمام شده به دلیل ضعف برخی زیر ساختهای گمرک که منجر به تاخیر در واردات و یا صادرات کالا است می باشد ؟ چرا

صادرت کفش ترکیه در طول ۱۵ سال گذشته به عراق ۱۴ برابر ولی صادرات کفش ایران به عراق در همین دوره فقط ۲۰ درصد افزایش داشته است ؟ و دهها سوال دیگر که از حوصله این یادداشت خارج است ، در صورت عدم رفع عاجل این موانع در سال " اقتصاد مقاومتی ، تولید و اشتغال " ، تحقق شعار " مصرف کالای ایرانی ، ضامن اشتغال فرزندانمان " را با چالش های جدی روبرو خواهد کرد اعضای جامعه صنعت کفش ایران به عنوان سربازان جبهه اقتصادی نظام و یکی از حلقه های موثر زنجیره ارزش تولید کفش و چرم و صنایع وابسته کشور در جلسه ۱۹ فروردین ماه سال جاری با حضور مدیر کل محترم دفتر صنایع نساجی و پوشاک وزارت صمت پیشنهاد کار گروه تخصصی کفش را اعلام نمودند که امید داریم با موافقت مقام عالی وزارت صنعت ، معدن و تجارت در ایجاد این اتاق فکر ، هر چه سریعتر این انسجام و هماهنگی در شناسایی عوامل اصلی موانع تولید از جمله افزایش قیمت تمام شده همراه با راه کار های عملیاتی و اجرایی و تحقق تولیدات اشتغال زا و صادرات محور فعلی ارایه و اجرایی شود . انشا

